

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/123/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121519159
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6121519159.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej (sudkyne spravodajkyne), v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXXX/XX, XXX XX D., právne zastúpeného: JUDr. Miroslav Koníček, A. Bernoláka 6, 034 01 Ružomberok, IČO: 37 807 439, proti žalovanému: E. C., nar. XX.XX.XXXX, B. F. XXXX/XX, XXX XX D., právne zastúpenému: JUDr. Vladimír Kašuba, PhD., advokát, G. XX, XXX XX H., v konaní o zaplatenie 3.276,- Eur, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, pracovisko Ružomberok č. k. RK-5C/1/2022-179 zo dňa 23. mája 2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.276,- Eur, a to do 30 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal ich náhradu v rozsahu 100%, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť vo výške určenej samostatným uznesením, vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (výrok II.).

2. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalobou si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 3.276,- Eur s príslušenstvom, titulom náhrady škody na zdraví (náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia), ktorá vznikla v súvislosti s ublížením na zdraví, ku ktorému došlo dňa 10.11.2018 v herni I. so sídlom v D., keď počas vzájomnej debaty žalovaný fyzicky napadol žalobcu tak, že ho udrel zovretou pravou rukou v päsť do oblasti ľavej časti hlavy, čím žalobcovi spôsobil viaceré zranenia tváre v oblasti ľavého oka a ľavého líca, zlomeninu kostí nosa, trieštivú zlomeninu v oblasti ľavej strany hornej čeľuste s posunom úlomkov, trieštivú zlomeninu bočnej steny ľavej očnice s posunom úlomkov a otras mozgu. Za tento skutok bolo žalovanému vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom výtržníctva.

Na základe vykonaného dokazovania bolo nesporné, že za škodu na zdraví spôsobenú žalobcovi zodpovedá žalovaný. Žalobca pri uplatnení svojho nároku vychádzal z bodového ohodnotenia vypracovaného H. H. J. K. zo dňa 23.05.2020, ktorý ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia na 150 bodov a vo svojom odbornom vyjadrení k bodovému hodnoteniu poranení č. 20/2020 zo dňa 08.09.2020 zotrval na bodovom ohodnotení. Žalovaný namietal bodové hodnotenie vypracované znalcom H. J. a poukázal na ním zabezpečené odborné vyjadrenie H. K. L. č. 53/2020 zo dňa 13.07.2020, z obsahu ktorého vyplýva, že neodporúča plniť sťaženie spoločenského uplatnenia vyčíslené v predmetnom

znaleckom posudku, nakoľko toto nie je objektivizované a aj v rozpore s údajmi uvedenými v zdravotných nálezoch.

Vzhľadom na rozpornosť záverov odborných vyjadrení týkajúcich sa bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, za účelom objektivizácie poškodenia zdravia žalobcu a vyčíslenia sťaženia spoločenského uplatnenia v bodovom ohodnotení, na návrh strany žalobcu ustanovil znalca na odstránenie rozporov vo vyššie uvádzaných odborných vyjadreniach, pričom podľa záverov znaleckého posudku č. 14/2022 vypracovaného znalcom MED-PRO-ORTO s.r.o. znalecká organizácia z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, úrazová chirurgia, ortopédia (č.l. 111-138 spisu), znalec stanovil bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu v súvislosti so zraneniami, ktoré utrpel dňa 10.11.2018 na 150 bodov, totožne so závermi odborného vyjadrenia H. H. J., K.. Znalec popísal zranenia, ktoré utrpel žalobca pri fyzickom napadnutí dňa 10.11.2018 s konštatovaním, že posudzované zranenia sú typickým následkom úderu zovretou päšťou, náhodný vznik týchto zranení bez cudzieho zavinenia je vylúčený. Zároveň znalec konštatoval, že operačné výkony v celkovej anestézii, ktoré žalobca absolvoval, a to dňa 13.11.2018 a 18.11.2019 boli plne indikované a technicky správne prevedené, pričom aktuálny zdravotný stav žalobcu s popisovanými trvalými následkami na zdravotnom stave v zmysle deformity ľavej strany tváre, poruchy zhryzu a funkčné poruchy dýchania nosom, nie sú následkom arteficiálneho pochybenia v poskytnutej zdravotnej starostlivosti, ale následkom rozsahu samotného úrazu, ktorého liečba a tým aj výsledný stav je limitovaný možnosťami dnešnej medicíny. Znalec popísal trvalé následky na zdravotnom stave žalobcu, a to ľahká porucha dýchania nosom na podklade zúženia pravého nosového prieduchu vybočenou nosovou priehradkou, ktorá sa napriek operačnej korekcii zhojila vo vybočenom postavení a porucha zhryzu s obmedzením možnosti otvoriť ústa a deformácia ľavej strany tváre na podklade zhojenia zlomeniny tvárovej kostry s ľahkou dislokáciou kostných úlomkov, pričom uvedené trvalé následky žalobcu obmedzujú v menej závažnej miere.

Dospel k záveru, že nárok žalobcu na sťaženie spoločenského uplatnenia je daný, keď znalcom popísané trvalé následky v dôsledku poškodenia zdravia žalovaným pretrvávajú, obmedzujú (zhoršujú) kvalitu života žalobcu v porovnaní so životom pred poškodením zdravia, keď zdravotná dokumentácia, s ktorou sa oboznámil znalec neobsahuje žiaden záznam, ktorý by spochybňoval priamu kauzálnu súvislosť medzi úrazom žalobcu a trvalými následkami na jeho zdravotnom stave. Je nepochybné, že popísané trvalé následky zasiahli do kvality života žalobcu nepriaznivým spôsobom, prejavujú sa či už čiastočnou deformitou tváre, sťaženým dýchaním pri zvýšenej námahe, obmedzenie pri stravovaní.

Výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia mal taktiež preukázať, a to závermi odborného vyjadrenia H. H. J. ako aj znaleckej organizácie MED-PRO-ORTO, s.r.o., ktoré závery sú totožné, žalovaná strana žiadnym ďalším dôkazom (okrem navrhovaného odborného vyjadrenia č. 53/2020 a výsluchom súdneho znalca H. K. L.) nespochybnila a nevyvrátila závery o sťažení spoločenského uplatnenia žalobcu. Znalec H. K. L. vo svojom odbornom vyjadrení č. 53/2020 konštatoval v prípade položky 259a subjektívne údaje poškodeného a žiaden objektívny nález, pokiaľ ide o položku 265a deformácia nosa s funkčne významnou poruchou priechodnosti, takýto nález objektívne existuje a pretrváva, avšak podľa záverov tohto znalca operácie v súvislosti s deformitou nosa boli vykonané zbytočne a bez efektu, čo možno značiť za stav vykonaný neodbornou operáciou, teda non lege artis. Bližšie zdôvodnenie, prečo by malo ísť o neodborne vykonanú operáciu však znalec neuvádza, rovnako sa nevysporiadal so subjektívnymi dôvodmi poškodeného, ktoré H. J. ako aj ustanovený znalec vyhodnotili ako trvalé následky na zdravotnom stave žalobcu, ktoré ho obmedzujú v menej závažnej miere, s estetického hľadiska je viditeľná ľahká deformita ľavej strany tváre.

Pokiaľ žalovaný aj navrhoval výsluch znalca H. K. L., tento návrh na vykonanie dokazovania vyhodnotil ako nadbytočný, vzhľadom na svoje závery obsiahnuté v odbornom vyjadrení č. 53/2020, ktoré boli vyvrátené znaleckým posudkom znalca ustanoveného v súdnom konaní.

Ako nedôvodnú vyhodnotil žalovaným vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku, podľa ktorej posledná operácia žalobcu bola dňa 18.11.2019, žaloba bola podaná 28.10.2021, avšak nebol predložený žiaden dôkazný prostriedok o tom, že zdravotný stav žalobcu by nebol ustálený aj pred 18.11.2019, v súvislosti s operáciou 10.11.2018, čo už je viac ako dva roky. Nedôvodnosť vznesenej námietky premlčania vzhliadol v tom, že zo strany žalovaného nebol predložený žiaden dôkaz o tom, že by mal byť zdravotný stav žalobcu ustálený skôr, a to pred 18.11.2019, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalovaného. Z vykonaného dokazovania mal jednoznačne za preukázané, že k ustáleniu zdravotného stavu došlo až po ďalšej operácii vykonanej dňa 18.11.2019, ktorý operačný zákrok podľa ustanoveného znalca bol plne indikovaný a technicky správne prevedený. Nárok žalobcu bol uplatnený v zákonom stanovenej premlčacej dobe (§ 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka). Na základe vyhodnoteného dokazovania súd potom uznal nárok žalobcu za dôvodný v plnom rozsahu a zaviazal

žalovaného zaplatiť žalobcovi „náhradu nemajetkovej ujmy“ (správne malo byť „náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia“ – poznámka odvolacieho súdu) vo výške 3.276,- Eur (150 bodov x 21,84 eur).

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Podaným odvolaním žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odvolaní uviedol, že návrh na vykonanie dôkazu - výsluch súdneho znalca H. K. L., ktorý vypracoval odborné vyjadrenie č. 53/2020, predniesol v čase, kedy som bol k takejto procesnej aktivite vyzvaný súdom prvej inštancie – t. j. riadne a včas. Tento dôkazný prostriedok nenavrhol ani oneskorene a už vôbec nie svojvoľne. Navrhol som ho z dôvodu, že odborné vyjadrenie č. 53/2020 obsahuje závery priamo sa upínajúce k podstate prebiehajúceho konania. Súd prvej inštancie uvádza, že tento dôkaz vyhodnotil ako nadbytočný, a to vzhľadom na to, že závery odborné vyjadrenia č. 53/2020 boli vyvrátené znaleckým posudkom č. 14/2022. Pokiaľ však súd prvej inštancie uvádza, že H. K. L. v odbornom vyjadrení č. 53/2020, bližšie neuvádza, prečo by malo ísť o neodborne vykonanú operáciu a zároveň sa nevysporiadal so subjektívnymi dôvodmi poškodeného (žalobcu), robí tak i na podklade záverov znaleckého posudku č. 14/2022, t.j. vytyka nedostatky vo svetle neskôr produkovaného dôkazu. Znalecký posudok č. 14/2022 nie je dôkazom s vyššou hodnotou ako ktorýkoľvek iný dôkaz, ktorý je obsiahnutý v súdnom spise. Po doručení znaleckého posudku č. 14/2022 nenavrhol vykonanie ďalších dôkazných prostriedkov - stále však platil môj návrh na výsluch H. K. L.. Ak by tento dôkaz súd vykonal (zrejme po zaslaní znaleckého posudku č. 14/2022), mohli zamerať dokazovanie na to, čo súd prvej inštancie skoršiemu dôkaznému prostriedku teraz v napadnutom rozsudku vytyka. Mál zato, že takýto postup nie je súladný s fér procesom. Až po vykonaní celého rozsahu navrhnutého dokazovania (je toho názoru, že ani jeden dôkazný prostriedok v prebiehajúcom konaní nebol navrhnutý „od vecí“, hoci takúto nerovnováhu nie je možné vybadať na žalujúcej strane), mohol súd pristúpiť k hodnoteniu dôkazov jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti. V takom prípade by neostával priestor na pochybnosti, prečo súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie v navrhnutom rozsahu a nezabezpečil si tak komplexné informácie v oblasti, v ktorej odbornými znalosťami nedisponuje. V prípade, že by tak urobil, je možné dôvodne predpokladať, že skutkové zistenia by boli úplné.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného stotožniac sa v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozsudku zastával názor, že celé konanie, ktoré predchádzalo vydaniu uvedeného rozsudku, možno hodnotiť ako spravodlivý proces. Uviedol, že žalovaný poukazujúc na ním predložené vyjadrenie vyhotovené H. K. L. niektoré jeho zranenia, resp. ich rozsah spochybňoval, napr. charakter otrasy mozgu žalobcu, čo evokovalo, že H. K. L. nehľadal objektívnu pravdu, ale iba argumenty na podporu nepodložených tvrdení žalovaného bez riadneho preskúmania dôkazov. H. K. L. bol v tomto konaní zjavne zaujatý v prospech žalovaného a nepôsobil v tomto konaní ako člen znaleckej organizácie a z týchto dôvodov by jeho prípadný výsluch nebol spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia v konaní. Poukázal na to, že podaním zaslaným súdu dňa 21.04.2023, ktoré obsahovalo Oznámenie Ministerstva spravodlivosti SR o výsledku správneho konania č. 09224/2023/153 zo dňa 13.04.2023, bolo preukázané, že odborné vyjadrenie č. 53/2020 vypracované súdnym znalcom H. K. L. nie je v súlade s objektívnou pravdou a lege artis. Na základe podnetu žalobcu sa viedlo proti H. K. L. na Ministerstve spravodlivosti SR správne konanie. Z Oznámenia Ministerstva spravodlivosti SR o výsledku správneho konania č. 09224/2023/153 z 13.04.2023 vyplynulo, že toto konanie skončilo a bolo rozhodnuté o vine H. K. L. zo spáchania iného správneho deliktu a znalcovi H. K. L. bola okrem iného uložená pokuta 250,- Eur, lebo vypracoval nezákonné odborné vyjadrenie č. 53/2020. Mal za to, že u žalovaného ide o pokus v konaní o zjavné zneužitie práva (čl. 5 CSP), čo nepožíva právnu ochranu.

5. Žalovaný vo svojej replike uviedol, že znalec H. K. L. nebol zaujatý v konaní v jeho prospech (odborné vyjadrenie vypracované skôr, ako bola podaná žaloba). Obrátil sa naňho, odovzdal mu všetky relevantné informácie a získal odborné vyjadrenie. Pokiaľ žalobca označuje odborné vyjadrenie H. K. L. za nezákonné, toto tvrdenie nie je preukázané rozhodnutím v správnom konaní, na ktoré poukazuje žalobca. Je zrejme, že žalobca týmto rozhodnutím disponuje, no nepredložil ho z dôvodu, že sa zrejme týka len formálnych pochybení pri vypracovaní odborného vyjadrenia a nie znaleckých záverov. K žiadnemu pokusu o zjavné zneužitie práva z jeho strany nedošlo; vo veci si zvolil právneho zástupcu a ani jeden úkon nebol zmarený.

6. Žalobca nevyužil právo reagovať na repliku žalovaného duplikou.

7. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v napadnutej časti v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

8. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zo skutočností zadokumentovaných v spise dospel k správny skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu viazanosti odvolacími dôvodmi poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Odvolateľ koncentroval svoju odvolaciu argumentáciu v podstate len na procesný postup súdu prvej inštancie, ktorému vytýkal nevykonanie ním navrhovaného dôkazu, a to výsluchu svedka – znalca H. K. L., ktorý vypracoval odborné vyjadrenie č. 53/2020, čím by podľa názoru odvolateľa došlo k úplnosti skutkových zistení.

10. Vo vzťahu k tomuto jedinému odvolaciu argumentu odvolací súd uvádza, že v procesnom postupe súdu prvej inštancie nevzhliadol žiadne pochybenie, ktoré by akýmkoľvek spôsobom narušilo právo odvolateľa na spravodlivé súdne konanie. V zmysle § 185 ods. 1 CSP patrí do právomoci súdu rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, resp. nevykoná, a preto súd nemusí vykonať stranou navrhovaný dôkaz, ak zväží jeho nadbytočnosť vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré vyplynuli z iných dôkazov.

11. Vo svetle zisteného skutkového stavu ani odvolací súd nepovažoval za potrebné vypočít v konaní ako svedka znalca H. K. L.. V konaní boli odborné otázky nevyhnutné pre rozhodnutie zodpovedané súdom ustanoveným znalcom v znaleckom posudku č. 14/2022, potreba ustanovenia ktorého vyvstala práve z dôvodu protichodnosti záverov obsiahnutých v odborných vyjadreniach predložených sporovými stranami. Ani odvolací súd nepovažoval pre náležité zistenie skutkového stavu za potrebné „konfrontovať“ odborné závery H. K. L. (dôkaz žalovaného) s odbornými závermi, ktoré vyplývajú zo znaleckého posudku súdom ustanoveného znalca, ktoré boli súladné s odbornými závermi H. H. J. (dôkaz žalobcu). Hoci žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu a kvantita predložených dôkazov nemusí byť pre dosiahnutie úspechu v konaní vždy rozhodujúca, je len málo pravdepodobné, že by váhu dvoch totožných odborných záverov dokázal prekonať jediný opačný odborný záver, prezentovanie ktorého zrejme žalovaná strana očakávala, keďže inak by návrh na vykonanie takéhoto dôkazu pochopiteľne nepodávala (nie je totiž obvyklé navrhovať vykonanie dôkazu, ktorý by bol v neprospech navrhovateľa dôkazu).

12. Na závere o spoľahlivo zistenom skutkovom stave zo strany súdu prvej inštancie, a to bez nutnosti vykonať žalovaným navrhovaný dôkaz - výsluch znalca H. K. L. nemení nič ani spochybňovanie zákonnosti odborného vyjadrenia č. 53/2020 vypracovaného menovaným znalcom ako to naznačuje žalujúca strana, a to bez objasnenia toho v čom má táto nezákonnosť spočívať. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa nezákonnosti odborného vyjadrenia č. 53/2020 odvolací súd poukazuje na to, že z Oznámenia Ministerstva spravodlivosti č. 09224/2023/153 k výsledku správneho konania datovaného 13.4.2023 (č.l. 167 spisu) vyplýva len to, že vo vzťahu k tomuto odbornému vyjadreniu č. 53/2020 rozhodnutím ministerstva č. 11000/2022/153 zo dňa 15.11.2022 bolo rozhodnuté o vine znalca zo spáchania iného správneho deliktu podľa § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (t.j. znalec porušil povinnosť pri výkone jeho činnosti alebo v súvislosti s výkonom činnosti ustanovenú týmto zákonom – poznámka odvolacieho súdu), za čo mu bola uložená pokuta 250,-Eur. Minister spravodlivosti SR rozhodnutím č. 11000/2022/153/RK zo dňa 10.2.2023 rozklad znalca zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Z tohto oznámenia nie je zistiteľné akým konaním (skutkom) sa mal znalec tohto iného správneho deliktu dopustiť, t.j. akú konkrétnu zákonnú povinnosť mal v súvislosti s vypracovaním odborného vyjadrenia č. 53/2020 menovaný znalec porušiť. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie sa o toto odborné vyjadrenie č. 53/2020 neopiera (nevychádza z neho) je otázka zákonnosti, či pravdivosti tohto odborného vyjadrenia v súdnej veci irelevantná.

13. Odvolací súd v súlade s konštantnou judikatúrou podotýka, že do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (t.j. v rozsahu 100 %) proti žalovanému, ktorý vo veci podaného odvolania úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným rozhodnutím súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)